

PETRKLÍČ

Vážení spoluobčané,

dostáváte do rukou náš farní časopis, který chce nejen informovat o životě v naší farnosti, ale i potěšit, povzbudit a vnést alespoň paprsek světla do našich všedních dnů. Chce, aby každý z nás pohledem do hloubky svého nitra objevil v sobě dary a specifické schopnosti, kterými může obohatit své okolí. A věřím, že všichni máme určité hříbny proto, abychom ten svět kolem nás udělali alespoň trochu přijatelnějším a krásnějším.

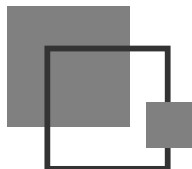
Milí farníci,

stojíme přede dveřmi největších církevních svátků roku. Můžeme prožívat velikost utrpení, ale i lásky svého Boha. Bůh je dar. Dává to nejdražší co má – svého Syna a ten se dává cele, do poslední kapky krve, pro nás. A zároveň se chce darovat i nám, každému osobně. Právě o Velikonocích si můžeme a máme uvědomit a prožít plně své nesmírné obdarování Bohem – a to zvláště ve svátosti křtu, kdy i mně se Bůh, Nejsvětější Trojice, plně daruje. Je to plod krve a zmrtvýchvstání našeho Pána.

Křest je ten největší dar Boží, kdy Bůh mi dává účast na svém božském životě (2 Petr 1, 1-4), kdy již nejsem člověkem, ale patřím ke královskému kněžstvu, národu svatému a lidu vyvolenému (1 Petr 2,9). Využijme těchto svátků, abychom prožili toto Boží obdarování a tuto svou důstojnost, kterou nám Pán propůjčil a daroval bez všech našich zásluh. Nesu jméno Kristovo, jsem křesťan – Bůh na mne položil svou ruku, patřím jemu. Ať tato skutečnost pronikne celou mou osobnost, ať tvaruje celý můj život, abych i já se mohl přiblížit pavlovskému: „Již nežiji já, ale žije ve mně Kristus.“

Ať se tyto Velikonoce stanou pro každého z nás vnitřní obnovou našeho života. Ať velikonoční oheň zapálí i naše srdce, aby více následovalo a patřilo Zmrtvýchvstalému.

S přáním všeho dobrého váš farář

Obřady svatého týdne

Římskokatolická duchovní správa v Kuřimi si Vás dovoluje pozvat na obřady svatého týdne v našem kostele sv. Maří Magdalény

9. dubna – Květná neděle – pašije o utrpení Páně

V 8,00 a 11,00 v Kuřimi mše svatá. Na začátku průvod s ratolestmi na znamení slavného jezdu Pána do Jeruzaléma, další mše svatá v 11,00 též v Mor. Knínicích.

13. dubna – Zelený čtvrtek

V 18,00 v Kuřimi mše svatá na památku poslední večeře Páně, kde Pán proměnil chléb ve své tělo a víno ve svou krev. Po mši odhalení oltářů na památku opuštěnosti Pána. Začátek jeho utrpení v getsemanské zahradě.

14. dubna – Velký pátek – den umučení a smrti Pána Ježíše

V 18,00 v Kuřimi velkopáteční obřady: zpráva o umučení Páně podle sv. Jana, modlitby za všechny stavy a lidi, protože Kristus zemřel za nás za všechny, ať věřící nebo nevěřící, odhalení svatého kříže a sv. přijímání, uctívání Božího hrobu.

15. dubna – Bílá sobota – Velikonoční vigilie

V 21,00 v Kuřimi slavnost zmrtvýchvstání Páně: rozdělání ohně, od něhož se zapálí velikonoční svíce (paškál), symbol vzkříšeného Krista, slavný zpěv o této posvátné noci (Exsultet), čtení ze Starého zákona o přechodu Židů rákosovým mořem, svěcení křestní vody a udělení svátosti křtu. Křestní ponoření znamená smrt starého člověka a z vody vstává nový člověk, podobně jako Kristus vstal z mrtvých.

16. dubna – Hod boží velikonoční – slavná mše svatá

V 8,00 a 11,00 v Kuřimi a v 11,00 též v Moravských Knínicích.

17. dubna – Velikonoční pondělí

V 8,00 v Kuřimi a v 11,00 v Moravských Knínicích mše svatá.

Zpovídá se: Neděle – před mší

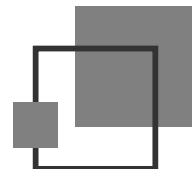
Pondělí, úterý, středa – před mší i po mši

Čtvrtek, pátek, sobota – po obřadech

Duchovní správa v Kuřimi přeje všem občanům požehnané a radostné velikonoční svátky.

Zveme všechny do našeho nedělního bohoslužebného společenství.

Mše sv. v neděli v Kuřimi vždy v 8,00 a 11,00, v Moravských Knínicích vždy v 11,00.

Z historie velikonoční liturgie

Velikonoční období je vrcholem liturgického roku. Vyvrcholením příprav na slavení svátků je Svatý týden a hlavně jeho poslední tři dny, tzv. velikonoční triduum.

Odkud se vlastně velikonoční triduum vzalo a co je jeho součástí?

Symbolika křesťanských Velikonoc navazuje na židovské slavení Pesachu (Paschy), připomínky noci, kdy Hospodin vyvedl Izraele z Egypta. Pesach není chápán jen jako vzpomínka na historickou událost, ale především jako potvrzení skutečnosti, že Izrael je vyvolený národ, který je Bohem vyváděn z otroctví do svobody a ze smrti do života. V noci Paschy se připomínají tyto noci z dějin spásy:

- Noc stvoření
- Noc, kdy se Bůh zjevil Abrahamovi a on byl ochoten obětovat Izáka
- Noc vyjití z Egypta
- Noc, ve které přijde Mesiáš.

Židé jsou exodem zavázáni „vidět sebe sama jako toho, který vyšel z Egypta“.

První křesťanská generace ještě Velikonoce ve smyslu roční slavnosti neslavila. Připomínkou Zmrtvýchvstání byla každá neděle v týdnu.

Ještě v průběhu 1. století se objevuje slavení Velikonoc jako jediná slavnost, buď v noci ze 14. na 15. nisanu, tj. o jarním úplňku, ať padl na kterýkoli den v týdnu (církve janovské tradice, tzv.

kvartodecimáni), nebo podle tradice římské, v noci ze soboty na neděli po prvním jarním úplňku.

Ke sjednocení data slavení došlo na nicejském koncilu konaném roku 325.

V Římě byly už od 2. století slavnosti předsunuty dva postní dny. Pátek a sobota byly chápány jako aliturgické dny, neslavily se mše, ale obřady, ve smyslu: „Mohou se postit hosté na svatbě, dokud je ženich s nimi? ... Přijdou však dny, kdy jim ženicha vezmou, a potom, v ten den, se budou postit“ (Mk 2,19-20).

Postupně se o velikonoční neděli slavilo více mší, až došlo k postavení nedělní slavnosti Zmrtvýchvstání do opozice vůči předcházejícím postním dnům zaměřeným na utrpení Páně. Pro formální zachování třídění se přidal náhradní den, čtvrtek.

Může se zdát, že právě čtvrtek s památkou ustanovení večeře Páně je nejdůležitějším dnem během liturgického roku. Ale jak píše apoštol Pavel: „Jestliže Kristus nevstal, marné je naše kázání, marná je vaše víra“ (1 Kor 15, 14).

Teprve v Římském kalendáři (CR, 1966) dochází po staletích ke spojení událostí utrpení, smrti a vzkříšení Krista do jednoho celku. „Velikonoční triduum utrpení a vzkříšení Páně začíná večerní mší na Zelený čtvrtek a má svůj střed ve velikonoční vigílii; končí nešporami o neděli Zmrtvýchvstání Páně“ (CR 19).

Některé velikonoční symboly

Velikonoční svíce: je symbolem vzkříšeného Krista. Je zapálená od ohně při slavnosti světla, po celou velikonoční dobu stojí u oltáře, zapaluje se při každé bohoslužbě. Po skončení velikonoční doby se zažihá při křtech a při pohřbech.

Žehnání

pokrmů: žehnají se od 10. století, původně maso, sýry a vejce, dnes podle místních zvyků také beránci, nebo jiné tradiční velikonoční pokrmy (hlavička, žlutý tvaroh).

Velikonoční

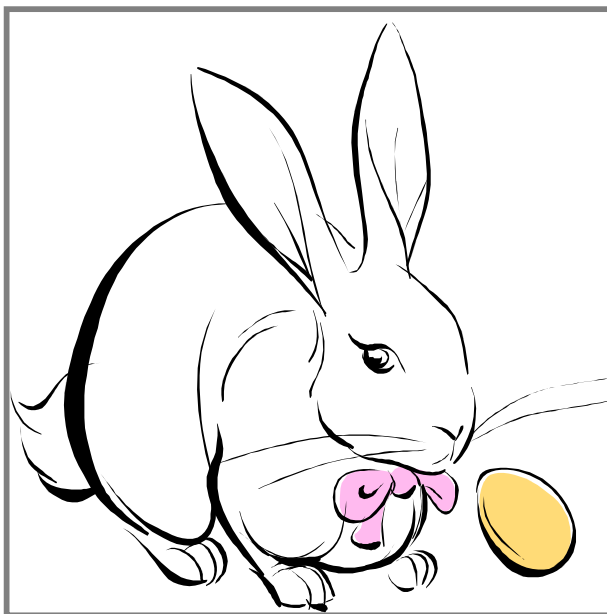
vejce: je symbolem nového života ve zmrtvýchvstání. Dříve se přes Velikonoce vyrovnávaly dluhy a vejce se přinášela

pro ministranty a kostelníka.

Velikonoční zajíc: zajíc nemá oční víčka, ve spánku pouze obrátí pupilu nahoru. Je symbolem vzkříšení, Kristus nezůstal ve spánku smrti.

Velikonoční beránek: symbol

Krista, který byl zabit, podobně jako býval obětován beránek o Pesachu. Když Hospodin přikazuje Mojžíšovi, jak se mají Židé připravit na vyjití z Egypta, zdůrazňuje, že každý dům má mít dveře označené beránkovou krví, aby se mu vyhnula Hospodinova zhouba. Stejně tak se my můžeme spolehnout na Krista.

Liturgická čtení o velikonoční vigílii

Počet čtení při slavnosti Zmrtvýchvstání se liší podle místních zvyklostí.

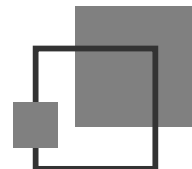
Maximálně je čteno devět čtení, sedm starozákonních a dvě novozákonní. Ze starozákonních se mají číst aspoň tři (třetí čtení o přechodu Rudým mořem se nevynechává), ve výjimečných případech se jejich počet může zmenšit na dvě.

Po každém starozákonním čtení se zpívá žalm, po kterém následuje krátká modlitba, která shrnuje předchozí čtení.

Každému je asi jasné, že při tomto počtu čtení, navíc během vigílie, může pozornost mnoha posluchačů klesat. Ptáme-li se, jaký je důvod takového počtu

čtení, nejlepším příkladem bude svatební hostina. Svatba je jednou z největších slavností v životě, a proto o svatební hostině dbáme nejenom na to, aby hostům nekručelo v břiše, ale aby všichni mohli radost zakusit tak říkajíc hmatatelně. Vigílie Zmrtvýchvstání je největší slavností liturgického roku. Ve všech čteních jsme stále znovu ubezpečováni o tom, že Bůh je dobrý. Pěkným příkladem mohou být arménští křesťané, kteří během velikonoční noci přečtou všechna čtyři evangelia, zatímco popíjejí červené víno.

Protože z praktických důvodů nebudeme letos číst všechna čtení,

uvádíme na ně alespoň odkazy:

Gn 1,1-2,2 (O stvoření světa)

Gn 22,1-18 (O obětování Izáka)

Ex 14,15-15,1 (O přechodu Rudým mořem)

Iz 54,5-14 (Hospodin mluví ke své nevěstě Jeruzalému)

Iz 55,1-11 (Hospodin nabízí svému lidu novou smlouvu)

Bar 3,9-15.32-4,4 (Boží moudrost převyšuje moudrost lidskou)

Ez 36,16-17.18-28 (I když jsme hříšní, Bůh nás očistí)

Řím 6,3-11 (Jestliže jsme s Kristem umřeli, budeme s ním také žít)

Evangelium podle ročních cyklů (letos je cyklus B):

A: Mt 28,1-10

B: Mk 16,1-8

C: Lk 24,1

(Zmrtvýchvstání)

Protože jádro liturgického roku, Velikonoce, snad nejsou na rozdíl od Vánoc tolik poznamenané komercí a konzumem, křesťané mohou mít více času na liturgické slavení a jeho přípravu. Přejeme proto všem čtenářům plné využití všech milostí, které tato doba přináší.

pjp

Světové setkání mládeže v Kolíně nad Rýnem 2005

Asi každý z vás zná příběh o Třech králích z východu, kteří se vydali na pouť za hvězdou, která je dovedla až do Betléma k právě narozenému Ježíši. Mladí lidé z celého světa inspirovaní tímto příběhem se také vydali na pouť. Proč právě do Kolína nad Rýnem? Traduje se, že sv. Tři králové zemřeli ve stejnou dobu a byli pohřbeni do jednoho hrobu. Jejich ostatky našla svatá Helena a věnovala je milánskému biskupovi. Milánský arcibiskup Rainald von Dassel uložil ostatky sv. Tří králů roku 1164 v kolínském chrámu. Na tomto místě byla vystavěna katedrála, stavba trvala 632 let. Ostatky se staly středem zájmu věřících z celé Evropy a Kolín jedním z nejvýznamnějších poutních míst středověku. Relikviář sv. Tří králů byl umístěn za hlavním oltářem jako vzácná památka.

Tolik z historie, ale vraťme se k přítomnosti. Setkání nebylo jen záležitostí jednoho města, ale obohatilo život celého Německa. Mladí lidé, kteří se zúčastnili předprogramu, byli ubytováni v rodinách v různých městech. Část skupiny z Brna byla ubytovaná

v městečku Retzbach. Toto starobylé městečko pojmenované podle potoka, který jím protéká, se pyšní vedle farního kostela i poutním kostelem „Maria v zeleném údolí“. Pojmenování vychází ze staré legendy o nalezení sošky Panny Marie vévodou z Thüngenu při honu. Místo je i dnes hojně navštěvováno poutníky. I my jsme zde zažili pravou pouť se vším, co k ní patří.

Po řece Mohanu přijela na lodích mládež ubytovaná v blízkém okolí. Poté, doprovázeni místní dechovou kapelou, jsme se všichni vydali v průvodu do poutního kostela. Zde proběhlo přivítání příchozích. Venku na nás čekalo občerstvení, hudba a různé atrakce vztahující se k tomuto kraji. Spolek ochránců přírody zde měl poznávací výstavu léčivých bylin, sklenář ukazoval výrobu malých skleněných figurek zvířat. Na stánku opodál vyřezávali do dřeva motorovou pilou velké figury stromů a hub. A protože jsme byli ve vinném kraji, nechyběli ani vinaři se svojí nabídkou. Některé ženy zde byly oblečeny do místních krojů, s koši na zádech plnými květin. Byl zde vystaven také model

středověkého hradu Partenstein, ze kterého tu dnes naleznete pouze ruiny. Za kostelem tu snad od věčnosti teče pramen vody. Analýza prý ukázala, že v okolí není lepší vody než je tato. Má i léčebné účinky. Na pouti nás také pozdravila Sněhurka se svými sedmi trpaslíky. Historické kořeny světoznámé pohádky jsou právě ve zdejším kraji na zámku Lohr. Známy je Spessartský les, kde v šeru číhávali loupežníci. Z bohatého programu stojí jistě za zmínku společné sázení stromu přátelství s obyvateli městečka.

Navštívili jsme také město Würzburg, kde byl připraven mezinárodní program asi pro 20 000 lidí ubytovaných v tomto biskupství. Po společné mši jsme si mohli prohlédnout město a památky, nebo jsme si mohli vybrat z nabídky koncertů sedmnácti hudebních skupin různých žánrů.

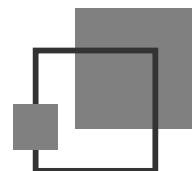
Po skončení předprogramu nás čekala cesta do Kolína nad Rýnem a hlavní program setkání mládeže. Zde už jen malá část poutníků byla ubytovaná v rodinách. Většina bydlela ve školách, tělocvičnách, stadionech. V kostele sv. Anežky v historické části Kolína bylo české centrum. Zde probíhal kulturní a duchovní program v češtině. Byli tam i zdravotníci a informační stánek. Součástí programu byly „reportáže“ o hledání

čtvrtého krále a program zpestřoval veselý medvídek od Kolína. Aktivitou, do které jsme se mohli zapojit, byla výroba jednotlivých zastavení křížové cesty. Pro mě byla zajímavá výroba druhého zastavení metodou grafiti. Důležité bylo zobrazit napětí mezi dobrem a zlem, požadavky a tlaky ze strany společnosti. Do toho všeho vstupuje Ježíš se svým utrpením a trnovou korunou.

Celé setkání probíhalo ve velice přátelské atmosféře a snad každý z nás bude vzpomínat na milá setkání, která zde zažil. Město bylo plné mladých lidí s bleděmodrými batůžky a barevnými šátky. Tak jako na předprogramu jsme měli možnost navštívit památky, muzea a koncerty. Největší zájem byl samozřejmě o katedrálu s ostatky sv. Tří králů. Působivé bylo také přivítání sv. Otce na břehu Rýna. Přijel přijel na jedné z lodí, doprovázený ostatními loděmi s biskupy a mladými lidmi na palubě. Pěknou atrakcí byly i vzducholodě vznášející se nad Kolínem v době setkání.

Čas ubíhal velmi rychle a byla tu sobota a přesun na místo konání hlavního programu na Marienfeldu. Bylo to velké prostranství rozdělené na sektory. Vpředu uprostřed bylo hlavní pódium. V každém sektoru byly velké obrazovky, na které se promítalo dění na pódium, ale i v sektorech. Od našeho

příchodu tu probíhal kulturní program s koncerty a rozhovory až do večera, kdy byla noční vigílie s papežem Benediktem XVI. Měli jsme jako Češi přichystaný pokřik: „Češi zdraví papeže na setkání mládeže.“ Dokonce se zde zrodilo improvizované rozhlasové studio, které překládalo do češtiny pro ty, kteří byli

v dosahu signálu. Druhý den, po noci strávené pod širým nebem, byla mše. Zajímavé bylo kázání sv. otce, který mluvil o významu eucharistie. Po skončení mše jsme se začali všichni plni zážitků ubírat pomalu ke svým domovům.

Jana Kolaříková

Několik vět z promluvy papeže Benedikta XVI.

Drazí mladí!

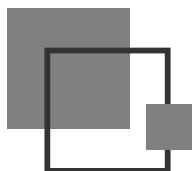
Na pouti s tajemnými králi z východu jsme dospěli k okamžiku, který sv. Matouš ve svém evangeliu popisuje takto: „Vešli do domu (nad kterým se hvězda zastavila) a uviděli dítě s Marií, jeho matkou; padli na zem a klaněli se mu“ (Mt 2,11). Vnější cesta oněch mužů skončila. Dorazili k cíli. V té chvíli ale pro ně začíná nová cesta, vnitřní pouť, která změní celý jejich život.

Vydali se na cestu, aby našli tohoto Krále, z hloubi srdce hledali právo a spravedlnost, která měla přijít od Boha, a chtěli tomu Králi sloužit, poklonit se mu u jeho nohou, a v jeho službě se osobně podílet na obnově světa. Tady začala jejich vnitřní cesta. Začala právě v té chvíli, kdy padli na zem před tímto dítětem a poznali v něm přislíbeného Krále. Tato radostná gesta se teprve měla dotknout jejich nitra.

Bůh proti halasně a svévolné moci tohoto světa staví bezmocnou moc lásky, která se na Kříži – a pak znovu v průběhu dějin – stává obětí, a přece tvoří nové věci, božské, jež se staví na odpor nespravedlnosti a nastolují Boží Království. Přišli, aby se dali do služeb tohoto Krále, aby se ve svém kralování inspirovali jeho vládou.

Králové z východu jsou jen prvními v dlouhém zástupu mužů a žen, kteří svým životem nepřestávali vyhlížet Boží hvězdu, kterou hledali, toho Boha, který nám, lidským bytostem, je nablízku a ukazuje nám cestu. Je to velký zástup svatých – známých i neznámých – skrze něž Pán před námi otvírá evangelium a listuje jeho stranami; a to se děje i nyní. Blahoslavení a svatí byli těmi, kdo nehledali zarputile vlastní štěstí, ale chtěli prostě dávat sebe sama, protože byli zasaženi Kristovým světlem. A tak nám ukazují cestu ke štěstí, ukazují, jak se stát opravdu lidskými osobami.

Anketa

O některých místech naší planety se říká, že mají svůj *genius loci*. Mezi taková místa bezesporu patří poutní místo Medugorje ležící v Bosně a Hercegovině. Je to údajně místo zjevování Panny Marie. Chtěla bych vám pomoci autentických odpovědí mladých lidí popsat ducha vládnoucího na tomto místě. Zeptala jsem se proto:

„Kdo nebo co tě oslovilo v Medugorje, že se tam rád/a vracíš?“

Maruška (20)

Velkým přínosem každé mé návštěvy v Medugorje byla možnost zastavit se, zamyslet se nad věcmi, na které normálně nemám – nebo nejsem schopna si udělat – čas, a hlavně prohloubit osobní vztah s Bohem – s pomocí bohatého duchovního programu, z něhož si každý může vybrat, co sedne právě jemu nejlépe, a také díky možnosti osobní modlitby nebo adoraci v kostele, kaplích a přilehlých parcích.

V Medugorje si mladí také uvědomí, že nejsou sami, když věří v Ježíše Krista. Zážitkem pro mě jsou také chvíle strávené společně s přáteli, včetně fyzického „vybití, vyřádnění se“.

Martin (22)

Duchovní klid a pohoda, která v době návštěvy panuje. Dále také možnost prožít s bližšími kamarády další společné chvílky, které se stále obtížněji hledají. Takto je můj zážitek ze zahraniční cesty doplněn duchovní pohodou, kterou si z cesty odnáším.

Michal (24)

Byl jsem v Medugorje poprvé, ale vím, že se tam chci opět vrátit kvůli úžasné síle místa. Přitahuje mě tam to, že cítím Boží milost skutečně všude okolo sebe i v lidech okolo sebe. Přitahuje mě tam to, že v Medugorje se ve mně začalo něco měnit. Navíc jsem měl pocit, že modlitba v Medugorje má větší sílu, než modlitba doma v koutě. Chci dále pronikat do tajemství Božích milostí a cítím, že právě v Medugorje je to silnější a jsem vůči tomu citlivější.

Hanka (27)

To vím úplně přesně. Poprvé, když jsem dojela, ohromila mě ta atmosféra. Spousta mladých lidí s růžencem v ruce, společná modlitba, strhující hudba, lidé s podobnými názory, krásné teplé počasí – prostě náboj.

Během dalších návštěv hluboké (někdy až nadpřirozené) duchovní zážitky, konkrétní slova, svědectví vyléčených narkomanů a tak.

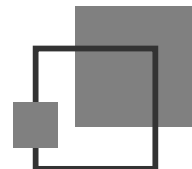
A nyní? Úžasný pokoj, stoprocentní jistota Boží blízkosti, hluboká přátelství, směr a síla pro další všední dny, které se i díky „Medžu“ stávají přes všechnu složitost krásné a naplněné.

Iveta (22)

Pobyt v Medugorje mi přináší pohodu, klid, sílu a radost, kterou si odtud opakovaně odvážím. Dodává mně povzbuzení a energii do dalšího všedního života. Je to místo, kde mám čas ujasnit si svá rozhodování a přiblížit se Bohu.

Pavel (28)

Nejvíc mě oslovila adorace, a to tím, že se člověk může na chvíli zastavit od všedního života a na chvíli se ztišit a naslouchat. Také to, že jsme tam jeli jako spolčo a mohli společně prožít pár dní a načerpat nové myšlenky.

Honza (24)

Ježíš.
P. Marie.

Kája (25)

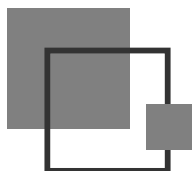
Do Medugorje jsem odjela, aniž bych měla vytvořený názor na to, co se tam děje. Chtěla jsem na místě poznat, jakou atmosféru to místo má. Na zájezdu s mnoha mladými lidmi se mi dostalo všech „medugorských atrakcí“. Měli jsme naplánovaný tak plný program, že jsem své zážitky vstřebávala až po návratu domů. Zprvu jsem nechápala, proč jsou poutníci ochotní stoupat na místa prvních zjevení bosky. Moje mysl se bouřila proti tak radikálním projevům zbožnosti. S nelibostí jsem nesla množství kýčovitých náboženských předmětů na stáncích. Medugorje však ve mně pomalu ohlazovalo hrany. Samotné místo, kde se tolik lidí modlí, mě naplnilo pokojem. Věřím, že Bůh je všemohoucí a tedy i zjevení jsou možná. Panně Marii jsem se v duchu omluvila, že nemám ráda její mnohá zobrazení. Víím, že je krásná a že touží po míru a pokoji ve světě. Toto poselství je pro mě nosnou myšlenkou.

Hanka (22)

Vzhledem k tomu, že se člověk učí během života, tak jsou někdy opravdu těžké životní situace, které musíme zvládnout. Např. sebevražda kamaráda, bratránka... a Medju velmi uzdravuje, jak vztahy, tak prostě celého člověka. Je to nezapomenutelné místo plné milosti. Nemám tam pocit hladu – možná tím, že je tam přítomný Duch svatý jiným způsobem. I když je všude, ale tam ho cítím více...! Nevím, ale mám to tam moc ráááda.

Katka (24)

Když jsem tam byla poprvé, nejvíce mě oslovilo to, že tam je plno mladých lidí, kteří se modlí, žádné babky nebo samé holky „dlouhá sukně, bledá líčka, to musí být katolička“. Tak jsem si to představovala, ale byla jsem opravdu překvapená tím, že to může být i jiné... všude plno mladých, hodně kluků a moderně oblečených. No a dál mě v Medugorje oslovuje těžko vysvětlitelný pocit toho, že je mi tam strašně dobře a cítím se tam jako doma a těžko se mi odtud odjíždí. A pak mám jakousi potřebu se tam neustále vracet. Zkrátka je tam Panna Maria, je tam skoro hmatatelně cítit její přítomnost. A taky mě tam hlavně seznámila – už to budou 4 roky – se svým Synem.

Kulturně-duchovní dění

V této rubrice bychom Vás rádi seznamovali s kulturními a duchovními akcemi, jak z naší farnosti, tak i v rámci diecéze.

Duchovní obnova ve Vranově u Brna – Duchovní centrum sv. Františka z Pauly
www.dc-vranov.katolik.cz , tel. 541 239 264

30. 4. – 3. 5. 2006	Duchovní obnova pro seniory, nemocné a invalidní, Mons. Josef Žák
4. – 7. 5. 2006	Duchovní obnova pro manžele, P. ICLic. Karel Moravec
11. – 14. 5. 2006	Duchovní obnova pro ženy a matky, P.Mgr.Dr.Ing. Pavel Konzbul
18. – 21. 5. 2006	Duchovní obnova pro mariánské ctitele, O. Karel Hanslík OM

30. 4. 2006 od 16.00 hod. – Pálení čarodějnic

Milé děti, rodičové, mládeži, babičky a dědečkové Srdečně si Vás dovoluujeme pozvat na farní akci „Pálení čarodějnic“. Tato akce se uskuteční 30. 4. 2006 na farní zahradě v Kuřimi. Začátek v 16:00 hodin. S sebou vezměte i něco dobrého do žaludku (chleba, párky,...) nebo jiné pochutiny dle Vašeho výběru, samozřejmě také hudební nástroje a dobrou náladu.

Jakákoli pomoc při přípravě této akce vítána. Informace na tel. č. 723 479 556. Termín stavění hranice a výroby čarodějnice bude upřesněn v ohláškách. Rádi přivítáme domácí koláče a buchty všeho druhu.

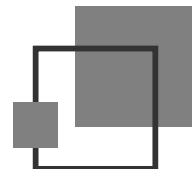
Důležité upozornění: Závěrem akce bude vyhlášena MISS ČARODEJNICE. Proto všechny dívky a ženy mají šanci zdokonalit svůj zevnějšek. Těšíme se na Vaši účast.

Moc a sláva – Graham Green, účinkuje Miroslav Gabriel Částek

14. 5. 2006, 18,00 hod., kostel sv. Maří Magdalény v Kuřimi. Účinkuje Miroslav Gabriel Částek. Vypsáno z Greenova nejznámějšího románu, hudba z díla Johana Sebastiana Bacha. Vybral Martin Dohnal.

Vrcholný román světového autora Grahama Greena vypráví o konfliktu katolické církve v Mexiku s oficiální mocí ve dvacátých letech minulého století.

Katka

Letní dětský tábor

Vážení rodiče a milé děti,

jako každý rok, tak i letos pořádáme farní tábor pro děti.

Termín: 4. – 11. 8. 2006

Místo: Jámy u Žďáru nad Sázavou

Ubytování je na faře. Spí se v patrových postelích. Každé dítě musí mít prostěradlo a spací pytel. Koupelen a WC je dost, pořádají se tam celoročně pobyty pro velké skupiny lidí, jsou na to vybavení.

Jámy se nacházejí na Vysočině, v okrese Žďár nad Sázavou. Fara je vzdálena 6 km od Řečice, kde navštívíme plavecký areál. Je to malebný kraj plný lesů a rybníků. V programu je celotáborová hra, soutěže, olympiáda a závěrečná cesta za pokladem.

Cena: 1600 Kč, lze platit hotově i přes účet, může přispět i zaměstnavatel.

Vyplněné přihlášky s vyjádřením lékaře a peníze odevzdejte prosím na faře nebo přímo Haně Prokopové, Kuřim 664 34, Komenského 1077, do 10. června 2006.

Kolem 1. července potom obdržíte podrobné informace.

Hledáme vedoucí a kuchařku.

jménem organizátorů – Hana Prokopová, tel. 723 479 556

Musíme si pomáhat

Znáte to, někde v domě se nám povalují věci, které by se mohly hodit, ale vyhodit je nechceme, protože je jich škoda. A možná právě někomu by taková věc opravdu pomohla. Proto neschovávejme tyto věci, v sýpkách je ničí mol a rez, ale zkusme je nabídnout těm druhým.

Možná, že ve svém životě řešíte něco, co je pro vás těžké a že byste ocenili nějakou pomoc. Zkuste se rozdělit o své starosti a napište do Petrkliče, co vás tíží.

V této rubrice by měly být dvě sekce – „**Nabízím zdarma**“ a „**Hledám**“. Prosím vždy ke svému příspěvku přidejte i kontakt.

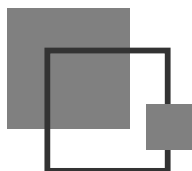
*Pro vnitřní potřebu farnosti vydává
Římskokatolický farní úřad v Kuřimi
Uzávěrka příštího čísla je neděle
14. 5. 2006*

*Redakční rada: K. Šťastná, P. Vašeková,
J. Kolaříková, D. Montágová, P. Prokop,
D. Planer, J. Strašák*

*Příspěvky prosím zasílejte na e-mail:
casospetrklic@centrum.cz, nebo dejte
do schránky vzadu v kostele*

*Časopis Petrklič bude také zveřejňován na
internetových stránkách:*

www.sweb.cz/fara.kurim

Jen leknín

Povídka

Byla jsem zakletou princeznou, co se každý den probouzí uprostřed jezírka a čeká na zázrak. Byla jsem bílým leknínem, co na podzim odlétá. Dívala jsem se na svět z několika perspektiv.

Každý den kolem mě procházely stovky lidí a já jim tolik záviděla, že jsou lidé a ne květiny. Někteří si mě prohlíželi, obdivovali mou krásu a já na ně volala, jak nejlépe jsem uměla. Celá zem se chvěla, ale oni mému zoufalství nerozuměli. Snad si mysleli, že to ani není zoufalství, jenom záchvěv větru. A já, zakletá princezna od jezírka – ubohý, osamělý leknín, dál čekala na zázrak.

A přišel podzim, zima, pak jaro, léto... A pořád dál. Můj osamělý a poutaný život: V létě jsem kvetla do studené krásy, v zimě, kdy zemi pokrývá sníh a led, jsem bloudila prostorem, snášela se ranní mlhou, létala nad městem se severákem a usedala do korun stromů s tichým mrazem. A když vše roztálo – podleho jaro – proměnila jsem se zase v leknín. Já zakletá princezna. Jaro, léto, podzim, zima a tak pořád dál.

Až jednoho dne, kdy slunce opouštělo nebesa, přišel k mému jezírku zase jeden člověk, sedl si na okraj a dlouze si mě prohlížel. I když se mi příliš nelíbil, usmála jsem se na něj a on na mě. Milovala jsem zájem a obdiv. A najednou jsem v jeho očích uviděla něco, co jsem u jiných ještě nepoznala. Stal se zázrak! On zaslechl mé volání! Mé zoufalství! Cítila jsem to teplo, jež mě pohlcovalo od kořenů až po okvětní lístky.

Tak tohle je to, co lidem závidím. Teď konečně to poznávám.

Muž se po mě natáhl! Cítila jsem to zděšení, ale než jsem se nadála – bylo to za mnou. Lehkým trhnutím rozdělil mé nebohé tělo na dvě půlky. Rázem ze mě vyprchalo veškeré nadšení a vystřídal ho vztek. Ochladla jsem. Teď už mi zbývá jen několik okamžiků, než se mé Já v leknínu rozplyne. Jak byl můj květinový život marný a zbytečný.

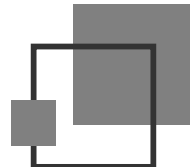
Chtěla jsem jen poznat lidi, chtěla jsem s nimi mluvit, najít přátelství a pochopení, protože to by mezi lidmi přece mělo být. Lidé jsou hloupí. A já jim záviděla. Je jich na světě tolik a já byla tak sama. Nedokáží však využít toho, co jim bylo dáno. Sledují jen vlastní cíle. Chtěla jsem zázrak, ale tohle byla krutá cena.

Dech se mi krátil, svět se mi motal. Pak jsem ucítila teplo. Cítila jsem horké údery srdce. Zoufalého lidského srdce. Bylo to úžasné! Zažívala jsem euforii. Lidské srdce. Tak horké a silné. Najednou mi ta smrt – ta oběť – nepřišla tak strašlivá. Bylo mi lehce a měkce. Buch-buch, buch-buch,...

Můj život se rozplynul jako mýdlová bublina, zafoukal vítr a rozprášil i mé poslední částičky. Leknín, zakletá princezna, klubíčko zklamání a podivné krásy. Co se stalo?

Člověk vstal, ohlédl na zapadající slunce a jeho úzkost zmizela. Zavřel oči a pravil do prázdna: „Přírodo, moje láska ...“

Šárka Kratochvílová

12,1,10,3,8,5
2,11,4,9,6,7

Pro vnitřní potřebu farnosti vydává Římskokatolický farní úřad v Kuřimi

Uzávěrka příštího čísla je neděle 14.5. 2006

Redakční rada: K. Šťastná, P. Vašeková, J. Kolaříková, D. Montágová, P. Prokop, D. Planer, J. Strašák

Příspěvky prosím zasílejte na e – mail: casospetrklic@centrum.cz, nebo dejte do schránky vzadu v kostele

Časopis Petrklíč bude také zveřejňován na internetových stránkách: www.sweb.cz/fara.kurim

---